

עת"א 52418/02/18 - אלון לטאי נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז, מדינת ישראל, נציב שירות בתי הסוהר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 מרץ 2018

עת"א 52418-02-18 לטאי נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז ואח'

לפני כב' השופט גרשון גונטובניק

העותר
אלון לטאי
ע"י עו"ד קידר

נגד
המשיבים

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז
 2. מדינת ישראל
 3. נציב שירות בתי הסוהר.
- ע"י עו"ד ז'ודז'יסקייה

החלטה

לפני עתירה נגד החלטת המשיבים להפסיק הפסקה מינהלית את ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, שהוטל על העותר.

1. בית משפט השלום באילת הטיל על העותר עונש מאסר בן 5 חודשים ו- 15 יום, שירוצה בדרך של עבודות שירות, וזאת החל מיום 9.5.17. העותר התייצב לראיון קליטה, וחתם על הכללים המחייבים עובד שירות. הוא שובץ לעבודה בבית מורשת יהדות בוכרה בתל-אביב-יפו. עבודתו של העותר לא הייתה סדירה, לשון המעטה, ונרשמו לחובתו היעדרויות רבות. מצב דברים זה הוביל למספר שיחות בירור שנערכו עמו:

(א) ביום 6.6.17 נערכה עם העותר שיחת בירור, שכן המעסיק ביקש את הפסקת עבודתו נוכח אי-תפקוד. העותר הכחיש שאינו מתפקד, ומקום עבודתו שונה לבית תומכי תמימים בכפר חב"ד.

(ב) ביום 18.7.17 נערכה עם העותר שיחת בירור, שכן נעדר ממקום העבודה ימים רבים ללא אישור. העותר ציין כי "יש לי הרבה צרות, יש לי קנסות, יש לי משפטים". הוא הוזהר שעליו לתקן דרכיו.

(ג) ביום 24.8.17 ונוכח המשך העדרויות ממקום העבודה הוזהר שוב.

(ד) ביום 10.9.17 נערכה עמו שיחת בירור נוספת במסגרתה הכחיש כי הוא נעדר ממקום העבודה, ובעקבות שיחה נוספת מיום 17.9.17 הוזמן לשימוע והועבר לבית מורשת יהדות בוכרה. שם התעורר מקרה בו החתים כרטיס נוכחות בבוקר אחד הימים, אך עזב המקום ללא אישור. על כך השיב "לא מבין מה הבעיה, לא הרגשתי טוב והלכתי הביתה".

(ה) ביום 6.11.17 התייצב העותר לשימוע בעניינו בו טען "אני לא מבין מה רוצים ממני אין לי בעיות יש לי 2

אולמות אירועים ואני משתדל לעשות הכול בע"ש לנקות, להכין הכל אני עושה מהלב ומתוך רחמים, אני מבקש לתת לי הזדמנות ואני לא יעשה בעיות." על רקע זה המליצה המפקחת על עבודות השירות לתת לעותר הזדמנות אחרונה, ובמקביל לזמנו לשימוע נוסף ליום 4.12.17. המלצתה נתקבלה.

ו) והנה, לאחר מכן, ביום 22.11.17 התקבל דיווח בכתב מהמעסיק במקום העבודה לפיו העותר מצלם את הסחורות השונות, שמגיעות מתרומות, ומעלה את התצלומים לאתר הפייסבוק ומצהיר שהוא עצמו התורם. הוא הוזהר להימנע מכך ועדיין המשיך לעשות זאת חרף האזהרות.

על רקע זה התקבלה החלטה (ביום 10.12.17) על הפסקה מינהלית של עבודות השירות של העותר. נקבע כי יהיה עליו לרצות 31 ימי מאסר.

מכאן העתירה שלפניי.

2. העותר טוען כי העלה לפייסבוק פוסטים בהם כתב במפורש שהוא עושה מצווה בעבודות שירות, ומחלק מזון לנזקקים. והוא אף כתב כי הוא "מרגיש מלא מוטיבציה". מכל מקום, הוא לא היה מיוצג ולא הציג את עמדתו בפני המפקחת, ולא היה מקום להפסיק את עבודתו.

3. לאחר שבחנתי את הדברים, ושמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי יש לקבל את העתירה, במובן זה שיערך לעותר שימוע נוסף. כמה טעמים עומדים בבסיס החלטתי:

א) אכן, לחובת העותר עומדות הפרות רבות. הגורמים המוסמכים לקחו בחשבון את כל אלה, ובכל זאת מצאו לנכון ליתן לעותר הזדמנות נוספת ביום 6.11.17. למעשה, האירוע המשמעותי שהוביל להפסקה המינהלית היא סוגיית העלאת הפוסטים לפייסבוק, אלא שפוסטים אלה אכן ניתנים לפרשנות שונה מזו שהוענקה להם, וניתן להבינם ככאלה שמעלים על נס את תרומת העותר במסגרת עבודות השירות. אכן, היה על העותר לציית למעביד, אך המובן השלילי, שהצמיד המעביד לפוסטים שהעלה העותר, אינו הכרחי. עמדתו של העותר לא נשמעה במלואה בעניין זה, ונראה כי אם יתייצב לשימוע נוסף בעניין יוכל להציג טענות שמן הראוי יהיה לבחון אותן בכובד ראש;

ער אני לטעון המשיבים כי גם בחודש נובמבר 2017 נרשמו לחובת העותר חיסורים במקום העבודה, אך עדיין נראה כי הסיבה המרכזית (גם אם לא הבלעדית), שהובילה בסופו של יום להחלטה בעניינו, הייתה התלונה שהתקבלה ממעסיקו. עיון במכתב המעביד מעלה כי סוגיית הפרסום בפייסבוק היא העומדת בבסיס תלונתו.

ב) פרק הזמן שנותר לריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות הוא קצר יחסית, ומרבית תקופת המאסר כבר רוצתה.

ג) אין אני אומר כי נפל דופי בשימוע הקודם, ואכן ניתנה לעותר ההזדמנות להגיע אליו. יחד עם זאת בשימוע נוסף יוכל העותר, שיהיה מיוצג, להעלות טענות הראויות לשקילה.

4. על רקע זה, אני מקבל את העתירה במובן זה שעניינו של העותר יוחזר לבחינת הגורמים המוסמכים אצל המשיבים לשם עריכת שימוע נוסף. לשימוע זה יוכל להתייצב עם באת-כוחו. כמובן, שלא אנקוט כל עמדה באשר לתוצאות שימוע שכזה, והגורמים המוסמכים אצל המשיבים יוכלו להחליט בעניינו של העותר בהתאם לשיקול דעתם. על השימוע להיות

מתואם בהקדם.

העתירה מתקבלת אפוא כאמור לעיל.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ח, 07 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.